

Ma- ilma sündused

enne ja pärast Kristust.

1. Lomifest.

Kui sured on sinno teud, Jehowa!
sa olled neid kõik targaste teinud:
ma on sinno pärrandusi täis. Laul.
104, 24.

Moses, Israeli-rahwa auväärt kässo-
andja, annab ommas esimeses ramatus ka
ma-ilma lomifest, temma lodusist ja lomadest
mõnda teadust. Kõik mis on, on Jum-
malast. „Algmifest lõi Jummal taewa ja
ma.“ Agga taewas ja ma ei olnud essi-
otsast kohhe nenda, kulda tedda nüüd näme
ollewad. Ma olli algmises kolle ja tühhi,
weel ilma rohho ja pudeta, ilma ellajate ja
innimesteta. Aega möda sai uus ma sed-
da modi ja illo, mis nüüd temmast immes-
telleme ja armastame. Moses nimmetab
sedda kye päwa tööks, nenda:

Esimesel päwal lastis Jummal pil-
gast pimmedat kadduda, ja teggi walget.
Jummal ütles: sago pääw! ja pääw sai.

Teisel päwal lahutas temma sedda
wett, mis tule ellewel äilus, sest, mis ma
peal, nenda et taewa allust ja pilwi nähti.

Kolmandamal päwal foggus wessi ma
peal loikudese, ning sündisid sedda wisi mer-
red, järwed ja jõed. Selle läbbi sai muist
maad kuiwaks maaks, kellest rohto, wõsso
ja puud kaswis, mis eddespidi iggaüks
ommast seemnest piddid kassuma ja kestma.

Neljandalamal päwal nähti ma peal
päifest, kuud ja tähti, aegade, päiwe ja
aastade määruid. Päike piddi päwa, ja
ku õ-aiad walget andma.

Wiendamal päwal sündisid ellusad lo-
mad, mis merres ja taewa all ellawad, kal-
lad ja linnud.

Kuendamal päwal lodi ma-ellajad, ni
hästi neljajalgsed kui romajad. Agga kõige
wimaks lõi Jummal innimest, kedda tem-
ma wallitsejaks olli seadnud üle kõige ma,